

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 12/21KG

De voorzitter van het Scheidsgerecht, mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier, heeft op 9 juli 2012 het navolgende vonnis in kort geding gewezen in de zaak van:

de stichting A.,
gevestigd te Z.,
eiseres,
gemachtigde: mr. drs. P. Bergkamp

tegen:

B.,
wonende te Y.,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.J. Draaisma

Partijen worden aangeduid als eiseres en verweerder.

1. De procedure

1.1 Eiseres heeft bij brief van 21 juni 2012 dit kort geding aanhangig gemaakt onder indiening van de memorie van eis, op 28 juni 2012 (met 22 producties). Op 6 juli 2012 heeft zij een nadere toelichting op de memorie van eis in kort geding en akte wijziging van eis ingediend met een viertal producties (nummers 23 – 26). Eiseres vordert – na wijziging van eis:

“dat de voorzitter van het Scheidsgerecht bij arbitraal vonnis in kort geding verweerder gebiedt om de bestuurlijke aanwijzing in de brief van de Raad van Bestuur (hierna: rvb) van 19 juni 2012 met onmiddellijke ingang na te komen en verweerder zolang de rvb dat noodzakelijk oordeelt:

1. verbiedt om het opleiderschap met alle daarbij behorende werkzaamheden en verplichtingen uit te oefenen en hem verbiedt om zich als opleider op te werpen en werkzaamheden als opleider te verrichten;

en

2. verbiedt om over deze bestuurlijke aanwijzing of over de achtergronden en de redenen voor deze bestuurlijk aanwijzing te spreken of te corresponderen met het personeel van eiseres in het bijzonder maar niet uitsluitend met de arts-assistenten die werkzaam zijn op de afdeling interne geneeskunde/MDL;

op straffe van een dwangsom van € 5.000,-- voor iedere dag of gedeelte van een dag dat verweerder in strijd met het arbitraal vonnis in kort geding handelt, althans een zodanige voorlopige voorziening te treffen als naar het oordeel van de voorzitter van het Scheidsrecht passend is, met veroordeling van verweerder in de kosten van dit kort geding, daaronder begrepen de kosten van rechtsbijstand van eiseres.”

- 1.2 Verweerder heeft op 4 juli 2012 een memorie van antwoord ingediend (met 13 producties), en het scheidsrecht verzocht te oordelen dat verweerder vanaf 9 juli 2012 onbelemmerd zijn werkzaamheden als opleider kan uitoefenen, althans dat de stichting niet ontvankelijk is in haar eisen, dan wel dat deze eisen dienen te worden afgewezen, met veroordeling van de stichting in de kosten van dit kort geding, daaronder begrepen de kosten van rechtsbijstand van verweerder. Op 6 juli 2012 heeft verweerder een nadere brief ingezonden met daarbij nog een productie (nummer 14).
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 9 juli 2012. Eiseres was vertegenwoordigd door de heer C., voorzitter van de rvb, bijgestaan door haar gemachtigde en vergezeld door de heer D., lid van de rvb. Verweerder is in persoon verschenen eveneens bijgestaan door zijn gemachtigde. Partijen hebben het woord gevoerd.
- 1.4 Ter zitting heeft de voorzitter van het scheidsrecht mondeling uitspraak gedaan waarvan dit vonnis de schriftelijke vastlegging betreft.

2. Samenvatting van het geschil.

- 2.1 Verweerder is op basis van een toelatingsovereenkomst als internist-endocrinoloog/klinisch farmacoloog verbonden aan het ziekenhuis van eiseres, waar hij sinds 1992 werkzaam is. Hij is lid van de maatschap interne geneeskunde/MDL (hierna: de maatschap) welke is ingedeeld in een vijftal clusters. Zijn directe collega mevrouw dr. E. en verweerder zijn de enige endocrinologen binnen de maatschap en binnen het cluster endocrinologie/algemene infectieziekten (hierna: het cluster). Verweerder is door de Medisch specialisten registratie commissie (hierna: MSRC), laatstelijk voor de periode van 12 maart 2009 tot 12 maart 2014, erkend opleider van de opleiding binnen de maatschap.
- 2.2 Bij brief van 20 mei 2010 heeft de rvb aan de maatschap meegedeeld dat deze onder “verscherpt toezicht” gesteld wordt van de rvb en het Stafbestuur vanwege problemen binnen de maatschap. Daarbij is onder meer bepaald dat er een verbeterplan dient opgesteld te worden onder begeleiding van de heer F. – van het organisatieadviesbureau F. – (hierna: F.), en dat het verscherpt toezicht geldt tot het verbeterplan is afgerond.
- 2.3 De maatschap heeft in een vergadering van 14 juli 2010 een plan van aanpak “De maatschap voorop” aangenomen. In een (nader) plan van aanpak – specifiek met betrekking tot het cluster – van 18 februari 2011, opgesteld door de heer G. van bovengenoemd organisatieadviesbureau (hierna: G.), wordt onder meer geschreven dat er sprake is van “gebrek aan samenwerking, slechte mondelinge en non-verbale communicatie tussen E. en verweerder, gebrek aan afstemming over het beleid en de dagelijkse werkorganisatie en het niet nakomen van afspraken.” Er wordt geschreven dat de bestaande situatie ‘niet acceptabel’ is en er wordt als doelstelling omschreven dat binnen een periode van negen

maanden ‘de verhoudingen zijn genormaliseerd’ en de leden van het cluster ‘bereid zijn tot zakelijk/professionele samenwerking’.

- 2.4 In een memo “Evaluatie activiteiten cluster endocrinologie/infectieziekten” van 28 september 2011, opgesteld door G., wordt geschreven dat de ontwikkelingen die het afgelopen jaar binnen het cluster plaatsvonden niet hebben opgeleverd wat daarvan verwacht mocht worden. Er wordt onder meer geconcludeerd dat de situatie vraagt om besluiten van buitenaf. In een “Samenvatting rapportage bij de afronding plan van aanpak ‘de maatschap voorop’” van 3 november 2011 schrijft F. onder meer dat er sprake is van een ‘structurele impasse binnen de maatschap’ en dat het naar zijn mening belangrijk is dat het bestuur (van de maatschap) in nauw overleg met de rvb en het Stafbestuur tot een aanpak komt om deze structurele impasse te doorbreken. In een brief aan de rvb en het Stafbestuur van 14 november 2011 concludeert F. onder meer dat bij ongewijzigd beleid sprake zal zijn van een regressief patroon binnen de maatschap.
- 2.5 In een brief van 22 december 2011 van de rvb aan het bestuur van de maatschap schrijft de rvb dat de samenwerkingsproblematiek tussen E. en verweerder een bedreiging is voor het hele traject dat de maatschap de afgelopen anderhalf jaar heeft doorlopen en dat deze situatie onacceptabel is en opgelost moet worden. De rvb adviseert het maatschapsbestuur een door de maatschap gedragen oplossing te zoeken.
- 2.6 In een rapport van de H.-groep (hierna: H.) van 16 april 2012, geschreven in opdracht van de maatschap, wordt geconcludeerd dat de samenwerking tussen verweerder en de maatschap niet op zeer afzienbare termijn aantoonbaar zal worden genormaliseerd op een wijze die vertrouwen geeft voor de toekomst.
- 2.7 De maatschap heeft op 31 mei 2012 besloten over te gaan tot ontbinding van de maatschapsovereenkomst vanwege het ontbreken van vertrouwen in voortzetting van de samenwerking met verweerder. De rvb heeft vervolgens op 6 juni 2012 aan verweerder bij aangetekend schrijven melding gedaan van het voorgenomen besluit om de toelatingsovereenkomst met verweerder op te zeggen en hem in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Partijen zijn overeengekomen dat een hoorzitting zal plaatsvinden op 13 juli 2012.
- 2.8 In een brief van 13 juni 2012 van het bestuur van de maatschap aan verweerder wordt onder meer geschreven dat het bestuur van de maatschap besloten heeft hem met onmiddellijke ingang te ontheffen uit de functie van opleider – hangende de besluitvorming over de ontbinding van de overeenkomst – omdat de vaststelling dat het vertrouwen in hem is komen te ontbreken zich niet verhoudt met de vervulling van het opleiderschap.
- 2.9 In een brief van 19 juni 2012 aan de rvb heeft het Stafbestuur positief geadviseerd wat betreft het voornemen van de rvb om aan verweerder een bestuurlijke aanwijzing te geven inzake de overdracht van het opleiderschap. Bij brief van dezelfde datum heeft de rvb aan verweerder geschreven hem een bestuurlijk aanwijzing te geven inhoudende dat verweerder als ordemaatregel het opleiderschap met alle daarbij behorende werkzaamheden en verplichtingen met onmiddellijke ingang neer moet leggen. Tevens wordt hem verboden hierover te spreken met het personeel van het A.-Ziekenhuis en met name met de assisten-

ten van de afdeling interne geneeskunde-MDL. Als reden voor het geven van deze bestuurlijke aanleiding wordt in de brief gesteld dat verweerder zich zal verzetten tegen het besluit van de maatschap om hem te ontheffen van de functie van opleider.

- 2.10 In een brief van het dagelijks bestuur van de Centrale opleidingscommissie van het ziekenhuis van eiseres (hierna: DB-COC) aan de rvb van 29 juni 2012 wordt geschreven dat het DB-COC moet concluderen dat, ‘als er inderdaad geen sprake meer is van een werkzame relatie tussen de huidige opleider en de andere leden van de opleidingsgroep interne en deze op korte termijn niet hersteld kan worden, het opleiderschap van [verweerder] in deze fase (tijdelijk) overgenomen dient te worden.’ Er wordt aan verweerder, de plaatsvervangend opleider en de rvb geadviseerd om in een gezamenlijk schrijven de MSRC mee te delen dat de huidige opleider zijn functie tijdelijk zal neerleggen.
- 2.11 Eiseres acht dit kort geding onvermijdelijk om te voorkomen dat verweerder na terugkomst van zijn vakantie op 9 juli 2012 de bestuurlijke aanwijzing niet zal opvolgen. Zij heeft daartoe onder meer gesteld dat de rvb bevoegd is om de aanwijzing te geven en dat daartegen op grond van de toelatingsovereenkomst beroep open staat bij het scheidsrecht, maar dat een dergelijk beroep geen schorsende werking heeft.
- 2.12 Verweerder stelt dat niet eiseres maar slechts de MSRC bij uitsluiting bevoegd is om hem te ontheffen uit zijn opleiderschap en dat daarom eiseres niet ontvankelijk is in de eisen met betrekking tot het opleiderschap. Daarnaast stelt hij dat een spreekverbod geen enkel doel meer dient onder meer omdat hij uit alle geledingen van het personeel van eiseres, en van collega specialisten en derden, te horen krijgt dat hij geen opleider meer is, zonder dat hij deze personen heeft geïnformeerd. Bovendien heeft hij het recht om aan iedereen informatie te vragen waarvan hij meent dat dit zijn belang kan dienen. Subsidiair stelt hij onder meer dat er geen noodzaak is voor de bestuurlijke aanwijzing omdat hij altijd als opleider uitstekend heeft gefunctioneerd en door eiseres niet aannemelijk gemaakt is dat dit na terugkeer van zijn vakantie op 9 juli 2012 anders zou zijn.

3. Bevoegdheid van het Scheidsrecht

De bevoegdheid van het Scheidsrecht volgt uit artikel 32 van de toelatingsovereenkomst die is gesloten tussen de stichting en verweerder, en staat tussen partijen vast.

4. Beoordeling van de hoofdzaak

- 4.1 De rvb heeft bij brief van 19 juni 2012 aan verweerder een bestuurlijke aanwijzing gegeven, zoals hiervoor onder de feiten vermeld. De inhoud van deze aanwijzing staat in dit kort geding in beginsel niet ter discussie. Verweerder heeft immers geen gebruik gemaakt van de hem in artikel 18 lid 7 van de toelatingsovereenkomst gegeven mogelijkheid bij het Scheidsrecht tegen deze aanwijzing in beroep te gaan. Dit geding strekt er slechts toe verweerder te veroordelen tot naleving van de aanwijzing onder verbeurte van een dwangsom. Bij gebreke van enig verweer op dit punt moet worden aangenomen dat oplegging van een dwangsom mogelijk is. Eiseres heeft bij toewijzing van haar vordering ook een voldoende belang. Niettemin zal de voorzitter de oplegging van een dwangsom alleen verbinden aan de veroordeling met betrekking tot het neerleggen van het opleider-

schap. Het verbod om over deze aanwijzing te spreken of te corresponderen met het personeel van eiseres is te ruim gesteld en beperkt de vrijheid van verweerder te zeer. Het verbod leent zich naar zijn aard ook niet voor het opleggen van een dwangsom en te vrezzen valt dat het tot executieproblemen aanleiding zal geven. Het spreekverbod is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter in de gegeven omstandigheden disproportioneel.

- 4.2 Uit het voorgaande volgt al aanstonds dat het beroep van verweerder op de onbevoegdheid van het Scheidsgerecht niet opgaat. Inzet van deze procedure is immers de voormelde aanwijzing, die is gebaseerd op de in artikel 18 van de toelatingsovereenkomst geregelde bevoegdheid van de rvb. Op grond van deze bepaling in samenhang met artikel 32 van de toelatingsovereenkomst is het Scheidsgerecht bevoegd hierover te oordelen. Van ontheffing uit het opleiderschap is geen sprake, zodat ook de desbetreffende regeling hier niet aan de orde is. Het standpunt van verweerder dat artikel 18 geen betrekking heeft op de opleiding, wordt zoals hierna zal blijken niet gevolgd, maar het kan aan de bevoegdheid van het scheidsgerecht ook niet afdoen.
- 4.3 Gelet op het vorenstaande ten overvloede overweegt de voorzitter als volgt. De aanwijzing van de rvb is een ordemaatregel van beperkte duur, immers geldend tot 20 juli 2012. De rvb vreest dat ernstige problemen ontstaan als verweerder zijn functie van opleider thans uitoefent. Voor die vrees bestaat voldoende grond, omdat uit de overgelegde stukken blijkt dat de verhouding tussen eiser en de overige leden van de maatschap ernstig is verstoord, zodat in elk geval thans van een normale communicatie en behoorlijke samenwerking geen sprake is. Eiseres heeft voorts gesteld dat de aanwijzing de instemming heeft van de gehele maatschap en van het bestuur van de medische staf. De centrale opleidingscommissie meent in ieder geval eveneens dat voortzetting van het opleiderschap bij een niet-werkzame relatie binnen de opleidingsgroep niet wenselijk is. Voor vervanging van verweerder als opleider is gezorgd. Ten slotte is onvoldoende weersproken dat verweerder niet bereid is zich aan de aanwijzingen van de rvb te houden. Verweerder heeft geen zwaarwegende gronden aangevoerd die ertoe zouden moeten leiden dat zijn belangen in het geding zijn en zouden moeten prevaleren.
- 4.4 Het verweer dat artikel 18 lid 1 van de toelatingsovereenkomst geen betrekking heeft op de opleiding gaat naar het voorlopig oordeel van de voorzitter niet op. De rvb is immers bevoegd een aanwijzing te geven als dat voor de continuïteit van de instelling noodzakelijk is. Dat is hier het geval. De rvb heeft in de eerste plaats voldoende reden aan te nemen dat verweerder zich niet wenst neer te leggen bij het besluit van de maatschap dat verweerder niet kan fungeren als opleider in verband met de verstoorde verhoudingen. Verweerder heeft gedreigd met een kort geding, dat voor de instelling zeer nadelige gevolgen kan hebben. Voorts heeft de rvb, naar bij de mondelinge behandeling is gebleken, zich op de hoogte gesteld van de mogelijkheden tot vruchtbare samenwerking met verweerder in het kader van diens taak als opleider. Die mogelijkheden blijken te ontbreken. Ook daaruit kunnen grote problemen voortvloeien die het belang van het ziekenhuis waarvoor de rvb verantwoordelijk is, ernstig kunnen benadelen. Ten slotte is van belang dat in deze maand belangrijke besluiten moeten worden genomen met betrekking tot de positie van verweerder als toegelaten specialist en dat in dat kader overleg nodig is over het al dan niet voortduren van zijn aanstelling als opleider. Dat hij een bekwaam internist is en een goede op-

leider staat niet ter discussie, maar het is wel de vraag of hij door de gespannen verhoudingen binnen de maatschap nog als zodanig werkzaam kan blijven.

- 4.5 In de uitkomst van deze procedure ziet de voorzitter aanleiding tot na te melden verdeling van de kosten.

5. **Beslissing**

De voorzitter van het Scheidsgerecht heeft het navolgende vonnis in kort geding gewezen:

- 5.1 Gebiedt verweerder de bestuurlijke aanwijzing in de brief van de rvb van 19 juni 2012 na te komen en verbiedt hem om werkzaamheden als opleider uit te oefenen tot vrijdag 20 juli 2012;
- 5.2 Bepaalt dat verweerder een boete van € 5.000,-- per dag verbeurt voor iedere dag of gedeelte van een dag dat hij handelt in strijd met het in 5.1 bedoelde verbod werkzaamheden als opleider uit te oefenen;
- 5.3 Bepaalt dat de kosten van het scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 3.166,80 voor rekening komen van eiseres, en dat voor het overige iedere partij de eigen kosten draagt;
- 5.4 Wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is vastgesteld te Utrecht en is op 9 juli 2012 aan partijen verstuurd.